

Sygn. akt I CSK 938/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko M. M., J. P. , S. P .
i M. Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt VI ACa 231/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powoda A. K. na rzecz pozwanych J. P. i S. P. kwotę
1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance oczywistej zasadności skargi.

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Pojęcie „oczywistej zasadności skargi”, jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) nie jest tożsame z zasadnością skargi. Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania, oparta na przytoczeniu uzasadnienia jej podstaw, nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem Apelacyjnym, którą Sąd Najwyższy bierze po rozprawę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.